

Bir Çok Kez Öldüm

Sagopa Kajmer

Bir çok kez öldüğümü biliyorum
Kenarından köşesinden hayata tutunduğumu
Güneşimin günlerce tutulduğunu
Güzel günlerin kısa hikayeler anlatan misafirler olduğunu, sonra yok olduğunu
Onlar gidince yok olduğumu, kendimden yoksunluğumu
İnsanın yoksunluğunu, kötü günün kenarda pusu kurduğunu
Akbabanın sessizliğini bilip duymak kurdun uluduğunu

Bir çok kez öldüğümü biliyorum
Ruhum üzerimdeyken öldürüldüğümü
Gözüm açık bakarken dünyaya körlüğümü
Katillerimi bizzat gözümle gördüğümü, cinayetin örtüldüğünü
Biliyorum aslında her bir şeyin gerçek yüzünü
İnsanların yüzsüzlüğünü, her şeye rağmen bendeki güçsüzlüğümü
Eksik kelimeli sözlüğümü, karanlığımın güneşime karşı üstünlüğünü

Bir çok kez öldüm, yeniden hayata döndüm
Biten filmi başına sardım kendimi or'da gördüm
İzledim oyun bozanla oyuna dalmış saf ölümlüyü
Söküp atmak istedim içinden üzüntüyü
Ama ner'de?
Boşa gider her hamlem, sonu olmayan ahlem
Bir dönüş yok madem, hayal sarsın beni!
[x2]

Bir çok kez öldüğümü biliyorum
Bilenlerin bilmemezlikten geldiği zamanlarda
Elimi sıkıca tutanların bıraktığı anlarda
Doğrularımı yalanlamaya çalıştıklarında, çatıştıklarında
Böyle gaddarca davrandıklarında bedbahtça kıvranırım iftiranın kollarında
Düşüncelerim turlar yalnızlık koridorlarında
Bir yalnızı ancak bir yalnızlık öldürebilir etrafında

Bir çok kez öldüğümü biliyorum
Bilirken bilmemezlikten gelmek zorunda olduğum vakitlerde
İçimden geleni içimde hapsettiğim seferlerde
Zincire vurduğum haklı hislerimi gördüğümde
Yalnızlığın kendini gösterdiği yalnızlığımda
Ruhu yıkan depremlerin ansızlığında
Harabede gördüğüm benin cansızlığında
Ölmeyen hırsın yıldırان arsızlığında

Bir çok kez öldüm, yeniden hayata döndüm
Biten filmi başına sardım kendimi or'da gördüm
İzledim oyun bozanla oyuna dalmış saf ölümlüyü
Söküp atmak istedim içinden üzüntüyü
Ama ner'de?
Boşa gider her hamlem, sonu olmayan ahlem
Bir dönüş yok madem, hayal sarsın beni!
[x2]